

Районний суд м. Харкова
(назва суду та його адреса)

Позивач: **Петренко Сергій Петрович**
ПІН xxxxxxxxxxxx
Зареєстрований та мешкає: xxxxxxxxxxxx
тел. xxxxxxxxxxxx

Відповідач: **Інспектор роти №Х батальйону №Х**
УПП в Харківській області ДПП
майор поліції
Іванов Іван Іванович
61033, м. Харків, вул. Шевченко, 315-А
Засоби зв'язку невідомі

Ціна позову: Позов немайнового характеру

ПОЗОВНА ЗАЯВА

про скасування Постанови про накладення адміністративного стягнення по справі про адміністративне правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване не в автоматичному режимі серія ХХХ № ХХХХХХ від хх.хх.2020 року

Згідно постанови про накладення адміністративного стягнення по справі про адміністративне правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване не в автоматичному режимі серії ХХХ № ХХХХХХ, винесеної хх.хх.2020 інспектором роти №Х батальйону №Х УПП в Харківській області ДПП майором поліції Івановим І.І.:

«хх.хх.2020 року о 10:35:20 м. Харків, вул. ХХХХХХ, водій керуючи ТЗ проїхав регульований пішохідний перехід на заборонений жовтий сигнал світлофора, чим порушив п.8.7.3.г. ПДР – порушення проїзду на заборонений жовтий сигнал, що забороняє рух і попереджає про наступну зміну сигналів»

Інспектор поліції прийняв по справі рішення, вид адміністративного стягнення та сума штрафу: 425 грн.

До постанови додається:...»

Однак я жодним чином не порушував правил дорожнього руху, здійснив переїзд пішохідного переходу у чіткій відповідності до п. 18 ПДР, в зв'язку з чим категорично заперечував проти складення інспектором поліції постанови про накладення адміністративного стягнення, декілька разів просив його надати докази того, що мною було порушено правила розташування ТЗ на проїзній частині, проте інспектор поліції мою вимогу проігнорував та не надав мені жодних доказів щодо порушення мною ПДР України. Крім того, мені не було надано можливості надати свої пояснення та заперечення стосовно суті інкримінованого мені адміністративного правопорушення, більш того в постанові взагалі відсутнє місце для надання таких заперечень та пояснень. Також у постанові не вказані докази, які б підтверджували скоєння мною вказаного правопорушення. Посилання інспектора поліції на те, що мною було порушено правила розташування ТЗ на проїзній частині є безпідставним, та жодними доказами не підтверджується.

В зв'язку з чим, вважаю дії інспектора поліції неправомірними, а складену ним постанову незаконною та необґрунтованою, винесеною із порушенням мого права на захист, а отже такою, що має бути скасована.

Вважаю, що винесена постанова не відповідає вимогам закону, оскільки вона винесена з порушенням встановленого порядку накладення адміністративних стягнень, ґрунтується на неповному та необ'єктивному розгляді справи про адміністративне правопорушення, за відсутності належних та допустимих доказів, які б підтверджували факт моїх неправомірних дій, а отже не

підтверджує наявність адміністративного правопорушення та інші обставини, що мають значення для прийняття рішення про притягнення особи до адміністративної відповідальності.

Так, відповідно до ч. 2 ст. 19 Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до положень статей 1,7,8 Закону України «Про національну поліцію» Національна поліція України (далі-поліція) – це центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку.

Під час виконання своїх завдань поліція забезпечує дотримання прав і свобод людини гарантованих Конституцією та законами України, а також міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, і сприяє їх реалізації.

Обмеження прав і свобод людини допускається виключно на підставах та в порядку визначених Конституцією і законами України, за нагальної необхідності і в обсязі, необхідному для виконання завдань поліції.

Поліція діє виключно на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України.

Правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством (ч. 1 ст. 19 Конституції України).

Статтею 280 КУпАП передбачено, що орган (посадова особа) при розгляді справи про адміністративне правопорушення зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність, чи заподіяно майнову шкоду, чи є підстави для передачі матеріалів про адміністративне правопорушення на розгляд громадської організації, трудового колективу, а також з'ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Особа, яка притягається до адміністративної відповідальності, відповідно до ч. 1 ст. 268 КУпАП наділена наступними правами: знайомитися з матеріалами справи, давати пояснення, подавати докази, заявляти клопотання; при розгляді справи користуватися юридичною допомогою адвоката, іншого фахівця у галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи, виступати рідною мовою і користуватися послугами перекладача, якщо не володіє мовою, якою ведеться провадження; оскаржити постанову по справі. Справа про адміністративне правопорушення розглядається в присутності особи, яка притягається до адміністративної відповідальності.

Як роз'яснено у постанові (абз. 4 п. 24 постанови) Пленуму Верховного Суду України від 23.12.2005 № 14 «Про практику застосування судами України законодавства у справах про деякі злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту, а також про адміністративні правопорушення на транспорті», з подальшими змінами та доповненнями, зміст постанови судді має відповідати вимогам, передбаченим статтями 283 і 284 КУпАП. У ній, зокрема, потрібно навести докази, на яких ґрунтується висновок про вчинення особою адміністративного правопорушення, та зазначити мотиви відхилення інших доказів, на які посилався правопорушник, чи висловлених останнім доводів.

Відповідно до ст. 251 КУпАП доказами в справі про адміністративне правопорушення, є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку орган (посадова особа) встановлює наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються протоколом про адміністративне правопорушення, поясненнями особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків, висновком експерта, речовими доказами, показаннями технічних приладів та технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, у тому числі тими, що використовуються особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, або свідками, а також працюючими в автоматичному режимі, чи засобів фото- і кінозйомки, відеозапису, у тому числі тими, що використовуються особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, або свідками, а також працюючими в автоматичному режимі, які використовуються при нагляді за виконанням правил, норм і стандартів, що стосуються

забезпечення безпеки дорожнього руху, протоколом про вилучення речей і документів, а також іншими документами.

Орган (посадова особа) оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному дослідженні всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом і правосвідомістю (стаття 252 КУпАП).

При цьому, постанова у справі про адміністративне правопорушення є рішенням суб'єкта владних повноважень у правовідносинах щодо притягнення особи до адміністративної відповідальності. А отже, одним із принципів, яким повинно відповідати рішення суб'єкта владних повноважень у публічно-правових відносинах щодо розгляду справи про адміністративні правопорушення, є принцип обґрунтованості.

Принцип обґрунтованості прийнятого рішення, тобто прийняття рішення з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення або вчинення дії, вимагає від суб'єкта владних повноважень (в тому числі, при притягненні особи до адміністративної відповідальності враховувати як обставини, на обов'язковість урахування яких прямо вказує закон, так і інші обставини, що мають значення у конкретній ситуації). Суб'єкт владних повноважень повинен уникати прийняття невмотивованих рішень, обґрунтованих припущеннями, а не конкретними обставинами. Несприятливе для особи рішення суб'єкта владних повноважень, в тому числі рішення про притягнення особи до адміністративної відповідальності, повинно бути мотивованим.

Так, звертаю увагу Суду на те, що, розглядаючи справу про адміністративне правопорушення, суб'єкт владних повноважень, яким є відповідач, повинен застосовувати положення законодавства та конкретних обставин кожної справи.

Враховуючи вищевикладене, посилання на належні докази, які свідчать про вчинення особою адміністративного правопорушення, перелік яких визначено статтею 251 КУпАП, повинні міститися саме в постанові про адміністративне правопорушення.

В іншому випадку, в разі відсутності у постанові про адміністративне правопорушення посилань на докази вчинення особою адміністративного правопорушення (визначені статтею 251 КУпАП), які у відповідності до статті 252 цього Кодексу повинні бути оцінені відповідним органом (посадовою особою) виключно під час розгляду справи про адміністративне правопорушення, надання таких доказів в подальшому виключатиме їх належність та допустимість з огляду на факт відсутності посилань на них у самій постанові.

Між тим, оскаржувана постанова про накладення адміністративного стягнення по справі про адміністративне правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване не в автоматичному режимі серії ХХХ № хххххх, не містить посилань на перелічені статтею 251 КУпАП докази вчинення мною адміністративного правопорушення, передбаченого частиною 2 ст. 122 КУпАП, що у повному обсязі підтверджується пунктом 9 оскаржуваної постанови, в якому зазначено: «До постанови додається: ...».

Тобто докази, якими керувався інспектор поліції при винесенні постанови взагалі відсутні та у постанові не зазначені.

А отже, з огляду на вищевказані положення чинного законодавства, та зважаючи на відсутність посилань на наявність доказів у тексті самої постанови, надання таких доказів в подальшому суб'єктом владних повноважень виключатиме їх належність та допустимість.

Звертаю увагу, що справа повинна розглядатись за правилами адміністративного судочинства – КАС України в порядку позовного провадження, а не за правила КУпАП. Вважаю, що інспектор патрульної поліції не мав права на місці зупинки ТЗ виносити постанову про притягнення водія до відповідальності за ст. 122 КУпАП за порушення правил переїзду пішохідного переходу.

Відповідно до ч. 1-3 ст. 258 КУпАП протокол не складається в разі вчинення адміністративних правопорушень, передбачених статтями 70, 77, частиною третьою статті 85, статтею 153, якщо розмір штрафу не перевищує трьох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, частиною першою статті 85, якщо розмір штрафу не перевищує семи неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, статтею 107 (у випадках вчинення правопорушень, перелічених в частині третій статті 238) частиною третьою статті 109, статтями 110, 115, частинами першою,

третьою і п'ятою статті 116, частиною третьою статті 116-2, частинами першою і третьою статті 117 (при накладенні адміністративного стягнення у вигляді попередження на місці вчинення правопорушення), статтями 118, 119, статтями 134, 135, 185-3, статтею 197 (при накладенні адміністративного стягнення у вигляді попередження), статтею 198 (при накладенні адміністративного стягнення у вигляді попередження) цього Кодексу, якщо особа не оспорує допущене порушення і адміністративне стягнення, що на неї накладається. Протокол не складається у разі вчинення адміністративних правопорушень, розгляд яких віднесено до компетенції Національної поліції, та адміністративних правопорушень у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксованих в автоматичному режимі. Протоколи не складаються і в інших випадках, коли відповідно до закону штраф накладається і стягується, а попередження оформлюється на місці вчинення правопорушення.

Слід зауважити, що відповідно до ч.5 ст. 258 КУпАП якщо під час складання постанови у справі про адміністративне правопорушення особа оспорить допущене порушення і адміністративне стягнення, що на неї накладається, то уповноважена посадова особа зобов'язана скласти протокол про адміністративне правопорушення відповідно до вимог ст. 256 Кодексу. Цей протокол є додатком до постанови у справі про адміністративне правопорушення.

Відповідно до п. 2.2. Рішення Конституційного суду України по справі № 5-рп/2015, провадження у справі про адміністративне правопорушення передбачає низку визначених у законі послідовних дій відповідного органу (посадової особи). За загальним правилом фіксація адміністративного правопорушення починається зі складення уповноваженою посадовою особою протоколу про його вчинення. У ньому зазначаються: дата і місце його складення, посада, прізвище, ім'я, по батькові особи, яка склала протокол; відомості про особу, яка притягається до адміністративної відповідальності (у разі її виявлення); місце, час вчинення і суть адміністративного правопорушення; нормативний акт, який передбачає відповідальність за дане правопорушення; прізвища, адреси свідків і потерпілих, якщо вони є; пояснення особи, яка притягається до адміністративної відповідальності; інші відомості, необхідні для вирішення справи (частина перша статті 256 Кодексу). Протокол підписується особою, яка його склала, і особою, яка притягається до адміністративної відповідальності; при наявності свідків і потерпілих протокол може бути підписано також і цими особами (частина друга статті 256 Кодексу). У разі відмови особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, від підписання протоколу, в ньому робиться запис про це; така особа має право подати пояснення і зауваження щодо змісту протоколу, які додаються до нього, а також викласти мотиви своєї відмови від його підписання (частина третя статті 256 Кодексу). Протокол разом з іншими матеріалами справи, зокрема процесуально оформленими доказами, перелік яких встановлено у статті 251 Кодексу, надсилається органу (посадовій особі), уповноваженому розглядати справу про адміністративне правопорушення (частина перша статті 257 Кодексу). Підвідомчість справ про адміністративні правопорушення визначено у главі 17 Кодексу.

Згідно п. 2.4 Рішення Конституційного суду України, "справа про адміністративне правопорушення розглядається за місцем його вчинення", вказує на місцезнаходження органу, уповноваженого законом розглядати справу про адміністративне правопорушення у межах його територіальної юрисдикції згідно з адміністративно-територіальним устроєм України.

Зазначене свідчить про те, що інспектором роти №Х батальйону №Х УПП в Харківській області ДПП майором поліції Івановим І.І. було винесено оскаржувану постанову з процесуальним порушенням, інспектор не мав права виносити постанову на місті зупинки автомобіля, а повинен був це здійснити в приміщенні управління поліції, з розглядом клопотань водія, роз'ясненням йому прав та надання можливості водію скористатись правовою допомогою.

Таким чином вважаю, що розгляд справи інспектором роти №Х батальйону №Х УПП в Харківській області ДПП майором поліції Івановим І.І. носив формальний характер.

Розгляд уповноваженим органом (посадовою особою) справи про адміністративне правопорушення та винесення постанови у справі про адміністративне правопорушення на місці вчинення правопорушення суперечить вимогам щодо об'єктивного і справедливого розгляду справи про адміністративне правопорушення та призводить до порушення прав особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, закріплених у ст. 268 КУпАП, зокрема право користуватися юридичною допомогою адвоката, заявляти клопотання, подавати докази по справі тощо.

Отже, з винесеної постанови вбачається, що інспектором роти №Х батальйону №Х УПП в Харківській області ДПП майором поліції Івановим І.І. було винесено оскаржувану постанову без дослідження усіх обставин справи, не враховуючи мої пояснення та заперечення, які взагалі не були зафіксовані жодним чином та порушено процесуальні правила винесення постанови.

Варто наголосити, що в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача. У таких справах суб'єкт владних повноважень не може посилатися на докази, які не були покладені в основу оскаржуваного рішення, за винятком випадків, коли він доведе, що ним було вжито всіх можливих заходів для їх отримання до прийняття оскаржуваного рішення, але вони не були отримані з незалежних від нього причин (ч. 2 ст. 77 КАС України).

Відповідно до ст. 62 Конституції України усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

Відповідно до ст. 160 КАС України, повідомляю, що заходи досудового врегулювання спору, заходи забезпечення доказів або позову до подання позовної заяви не вживались. Мною не було подано іншого позову до цього же відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Відповідно до ст. 288 КУпАП особа, яка оскаржила постанову у справі про адміністративне правопорушення, звільняється від сплати державного мита.

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. 19 Конституції України, ст. ст. 6,7,9,77,159-161 Кодексу адміністративного судочинства України, ст. 7, п. 1. ч. 1 ст. 247, ст. 251, 252, 268, 276, 278, 280, 283, 288 Кодексу України про адміністративні правопорушення, -

ПРОШУ СУД:

1. Скасувати винесену інспектором роти №Х батальйону №Х УПП в Харківській області ДПП майором поліції Івановим Іваном Івановичем постанову про накладення адміністративного стягнення по справі про адміністративне правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване не в автоматичному режимі серії ХХХ № хххххх від хх.хх.2020 р. про притягнення Петренко Сергія Петровича до адміністративної відповідальності за ч. 2 ст. 122 КУпАП.

Додатки (у позивача наявні оригінали документи, копії яких долучені до позовної заяви):

- 1) Копія постанови про накладення адміністративного стягнення по справі про адміністративне правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване не в автоматичному режимі серії ХХХ № хххххх від хх.хх..2020 р.;
- 2) Копія паспорту позивача;
- 3) Копія картки платника податків позивача;
- 4) Копія позовної заяви з додатками для Відповідача.

«___» місяць 2020 р.

С.П. Петренко